

ДОПИСКИ НА ЛѢТОСТРУЯ.

ДО ВСИЧКЫ БРАТИЯ СВЯЩЕНИЦЫ И НАРОДНЫ ПАСТИРИ!

Братія Священници! Ные смы позваны да пасемъ народа: да ся затичамы за негово-то душевно спасеніе, да го поучивамы и назидавамы въ добро-то, а да го пазимъ отъ зло-то. Нашій-тъ задатъкъ не е само да ходимъ съ трѣбника отъ кръщеніе на вѣчяніе и отъ вѣнчаніе на опѣле; нашій-тъ задатъкъ е другъ — той е святы и высокъ! Ные смы ся посвятили въ това свято званіе за да ся грыжимъ и затичамы за душевно-то спасеніе на народа и да го пазимъ отъ заблужденія; а това можемъ постигнѫ само ако сами ные му показвамы примѣръ отъ святы и добродѣтеленъ животъ и ако отеческы ся затичамы за негово-то просвѣщеніе, та самъ той да си познае свои-ты погрѣшки и да ся исправи отъ свои-ты лошавины; друго яче, знайте, че всяка заблудена и изгубена овца отъ насъ ще ся иска!

Ные смы позваны да проповѣдамы на свѣта миръ, заради това дѣлѣніи смы да ся затичамы да уталожвамы вслѣ распраж и неспоразумѣніе въ народа ни за негово добро и спокойствіе, като знаемъ какви лоши послѣдицы могуть да произлѣзжть отъ това и за народа и за черквѣ-тѣ ни. Зато въ имѧ-то на народнѣ-тѣ ни честь и спокойствіе-то на православнѣ-тѣ черквѣ позивяմъ Вась, братія священници, на братско споразумѣніе и отеческо затичяніе за душевно-то разытіе (спасеніе) на народа.

Ные живѣемъ у народа, ные познавамы най-добрѣ неговы-ты нужды и неволи и неговы-ты наклонности. Елате, братія, да ся погрыжимъ за негово-то подобряваніе какъ-то нравственно тѣй и вещественно. За това не ся иска отъ насъ помошь отъ пары или друго токово; отъ насъ ся иска само да въздыгнемъ своя смиренъ гласъ прѣдъ народа, та съ чисти проповѣди да го изведемъ на правыя спасителенъ путь. А за това дѣлѣніи смы и у дома и у черквѣ, и въ кръчмѣ-тѣ и въ кафене-то да поучивамы и наставлявамы народа на добро-то, а да го откланимъ отъ зло-то, като отъ піянство и др. т. пъ за това прѣвѣ ные трѣбва да покажемъ